

er tilladt ude i Vesterhavet. Paa den anden Side kunde jeg ønske, at der gaves vore Vaadfiskere lidt lempeligere Vilkaar, end der levnes dem i fjerdesidste Stykke af § 11, der omhandler Vaadfiskeri og siger, at et Vaad ikke maa have større Spredning end 3 Favne. Det er en Bestemmelse, der ikke kan overholdes og kontrolleres. Spredningen beror nemlig paa, hvorledes Redskabet driver, om det driver med Vind og mod Strøm eller baade mod Vind og Strøm eller med Strømmen. Derfor er det uheldigt at vedtage en saadan Lovbestemmelse, saa meget mere som et almindeligt Vaad er et af de uskyldigste Redskaber, der overhovedet findes. Jeg tager ikke i Betænkning at paastaa, at et Bundgarn er langt mere skadeligt for Fiskeynglen end et Drivvaad. Den Maade, hvorpaa man optager Bundgarn, foraarsager, at al den Smaaayngel, der findes i dem, bliver maset og ikke kan udsættes i levedygtig Stand. Men ved at optages i et almindeligt Aalevaad lider denne Smaafisk, Ungfisk, slet ingen Skade, men de kunne pilles ud en for en og slippes ud i Vandet, og de ere lige saa levende, som da man tog dem op. Det ærede Medlem for Halvrimmen (C. Sørensen) ryster paa Hovedet, men jeg har en Anelse om, at det ærede Medlem ikke har været med til at fiske med Vaad, for havde han været med til at fiske med Aalevaad og havde set, hvorledes det gaar til, saa tror jeg, at han havde bekræftet den Erfaring, som jeg har gjort.

Til samme Paragraf er der stillet et Ændringsforslag under Nr. 7 om, at der skal være $\frac{5}{8}$ Tommes Afstand imellem Piglystrets Flæner og Tunger. Dette Ændringsforslag skal jeg anbefale.

Til § 12 er der stillet forskellige Ændringsforslag. Et Flertal har stillet et Ændringsforslag under Nr. 9. Den Omtale, som dette Ændringsforslag har faaet af Ordføreren, kan jeg ganske henholde mig til. Men jeg vil med et Par Ord omtale Ændringsforslaget under Nr. 11 til samme Paragraf. Dette Ændringsforslag er stillet af et Mindretal: de Herrer Socialdemokrater, det ærede Medlem for Præstø Amts 4de Valgkreds (R. Nielsen) og mig. Det gaar ud paa at udvide Retten til at fiske med Drivvaad. I den gældende Lov har man forbudt at fiske med Drivvaad i de tre Foraarsmaaneder Marts, April og Maj. Efter Lovforslaget forbydes det at fiske med dette Redskab fra 14. December til den 30. April, altsaa i $4\frac{1}{2}$ Maaned. Nu kan jeg meget godt se, at det betyder ikke saa stort, at man har forlænget Tiden,

idet det i alt Fald i mange Farvande er umuligt at drage Vaad om Vinteren, i December og Januar Maaned. Men jeg har dog været med til at anbefale at udvide Tiden for Vaadfiskeriet, saaledes at der kommer til at staa: fra den 14. December til 15. April, det bliver altsaa 14 Dage, i hvilke man faar Lov til at drage Aalevaad, længere.

Under Nr. 12 har Udvalget stillet et Ændringsforslag til § 13. Jeg er enig med det ærede Medlem for Thisted, (N. Andersen) i den Betragtning, han gjorde gældende vedrørende dette Ændringsforslag. Det er muligt, at man maa finde en Ændring til det her stillede Ændringsforslag; men den Tanke, som ligger til Grund for det, vil det vistnok være rigtigt at faa givet et Udtryk i Loven. Det er nemlig umuligt for Lovgivningsmagten, umuligt for Folketinget og umuligt for Landstinget at fastsætte bestemte Regler for det Fredningsbælte, der vil være det heldigste rundt omkring ved Udløbet af vore Aaer og Bække i vore Sunde og Farvande; men det vilde være heldigt, om man kunde finde en Form, saaledes at der i hvert enkelt Tilfælde kunde træffes en Afgørelse, som vil være hensynsfuld og retfærdig baade overfor Saltvandsfiskerne og overfor Ferskvandsfiskerne.

Under Nr. 14 er der af Udvalget stillet et Ændringsforslag til § 14, et Ændringsforslag, som jeg sætter megen Pris paa; men jeg kunde have ønsket, at dette Ændringsforslag var gaaet endnu videre. § 14 omhandler Reglerne for, i hvilken Afstand Bundgarnene skulle staa fra hinanden indbyrdes; det er 300 Favne ved de aabne Kyster og 150 Favne i Fjorde, Sunde og Vige. Saaledes som Paragraffen er formet i Lovforslaget, har man fra visse Sider næret Frygt for, at et forholdsvist lille Antal Bundgarnsfiskere kunde besætte en stor Plads ved at sætte deres Bundgarn lidt under 600 Favne fra hinanden; saa kunde et Bundgarn ikke anbringes ind derimellem, idet der nemlig saa ikke kan blive den lovbefalede Afstand mellem Garnene; og man havde saaledes sikret sig et stort Fredningsbælte for sine Bundgarn. Det mener man at have umuliggjort ved Ændringsforslaget under Nr. 14. Det forekommer mig imidlertid, at selv saaledes som Paragraffen vil komme til at lyde efter Vedtagelsen af dette Ændringsforslag, levnes der Bundgarnene en for stor Beskyttelse. Der staar nemlig i Lovforslaget, at „andre Redskaber, tjenlige til Sildefangst, maa ikke komme udsatte Silde-Bundgarn nærmere,